

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZÁRKESTŐI SZÁLLÁS:
Ó-vár Víz utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenkint kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ára évnegyedre 3 ft
o. ó. Hirdetési ár: soronként 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a ki-
adó-hivatalnál kezelik.

KIADÓ-HIVATAL:
Középutca, STRIN J. könyvkereskedése.

(S. L.) II. Nemzeti becsületünk igényei. Nemesak az emberiségnek, hanem saját nemzetünk a magyar népnek egy nagy, fény- és árnyékdalaival tanulságos multja fekszik előttünk.

Mi ez iránt közönsök nem lehetünk. Nemesak azért, mert ősünk emléke iránt, kiktől a nemzeti becsület drága kincsét örököltük; kik nekünk földet, hont szereztek, s azt számunkra, az általunk hasonlóképen leendő megőrzés és elidegeníthetlenség feltétele alatt megtartották, a kegyelet kötelességével tartozunk: de azért sem, mert ha bármi szerencse vagy szerencsétlenségben a historiai alapokat lábaink alól könnyelműség vagy gyávaság következtében kikiklani megengednők, önmagunk fosztanók meg magunkat oly kinsőtől, melyről csak kevés nép bír, s a tékozló fiu sorsát megérdemelnök.

Ezen meggyőződés mindinkább előtérbe lép. Az archeologia időnkben nagyobb fontosságot nyert honunkban is, mint melylyel valaha bírt. Tudós fők kutatásai s combinationi igyekeznék történelmünk hézagait fölfedeztetni újabb emlékek — kétélyeit eddigieknél világosabb adatok fölkeresésével betölteni, s a lehetőségig földteríteni. Mi nemzeti történelmünk legalább azon tanulságait, melyekkel már tisztába vagyunk — szem elől ne tévesztjük; s politikai számításainkat ezekre, mint minden egyébnél biztosabb alapra fektessük.

A Kolozsvári Közlöny egyik közelebbi számában ennek általán ösztön szerkesztője azsidó birtokképesre vonatkozó cikkkjében, a nemzetünket jelen körülményeink között fenyegető anyagi veszélyre mutat. En is osztozom e nézet- és aggodalomban. S megvagyok győződve: miként a nemzet minden tagja úgy vélekedik, azokon kívül, kik vagy a földbirtokon fekvő adó, és közterhek súlyától ős földbirtokaik elidegenítése árán is menekülni kívánnak; vagy a könnyelműség cosmopolitismusával az ősöktől átszállt földbirtoknak kevés jelentőséget tulajdonítanak, azt hívné, hogy a szabad adás-vevés mellett ilyet bárhol találhatni, csak pénz legyen, vagy hogy talán már nemesak nem kényelmes, de éppen nem is szükséges a földbirtok. Mindenki a jövő éveket, jelen terhei- vagy önszenvedélieinek feláldozza. Ohajtandó, hogy a magyar józan ész a fölémlített színtoly alapos mint hazafias figyelemzetést igazságát átlássa, s e tekintetben a nemzeti nagy érdeket önérdékében megővja.

Azonban minékutána korunk az anyagi érdekeket — melyeknek visszanyomására a középkor ascetismusával sikerrel hatott — újra a szellemiek fölé emelte; minékutána a népek e téren szellemi érdekeikért kárpótlást keresnek, s kormányokkal ebben kezét fogva vetelkednek, az anyagi érdekek tuhyomóvá tételén; engedjenek meg hazámiai, ha azon veszélyekre mutatok, melyek a szellemi nagy érdekek elhanyagolása miatt nemzetünket fenyegetik. I-ő cikkkjünkben a magyar nép életét általánosságban körvonalozván, fölémlítettük „mi-

ként a nemzet életének válságos perczeit nem annyira külső okok, mint önhibái eredményeinek kell és lehet tulajdonítani; fölémlítettük, miként tuhyomó nemzeti erő, mely főként a honszeretet magasztos érzelmében nyilvánkozott, és földadataihoz hűség, mi által magát az emberiség nagy családjában szükséges taggá tette — voltak a tényezők, melyek nagy veszélyek idején a nemzeti haláltól megmentették.”

Most ugyan nem fenyeget bennünket a török, vagy a tatár; a pártviszályok is el-nagyon is elnémultak; de azért criticus napokat élünk: nemesak mi — egész Európa. Az európai népek szellemi, s részben fegyveres mozgalmait, reánk valamint eléltől óta, ugy most is akarva akaratlanul hatást gyakorolnak. E hatás oly időben, midőn a népek a közel mult politikai viharok nyomait még ki nem épülheték — nyomasztóbb, hogy ne mondjam veszélyesebb lehet mint talán egy nyílt küzdelem vagy éppen háboru.

Vannak a nemzet életében fontos szempontlások, hol egyes nagy emberek közvettéül állva a kormány és nép között, nagy válságoktól mentik meg mind a kettőt.

Es itt akaratlanul eszünkbe jut az 1672-ki főpápok hazafi eljárása, s kivált 1696-ban Széchenyi Pál kalocsai érseknek a bécsi tanácskozmány zátonyain a fejedelem által történt megallgatattása. Es eszünkbe jutnak a nevezetes tábornok-publicista Foy-nak, mint követnek a francia kamarában, restauratio után szerzett halhatatlan polgári érdemei.

Ezen hazájáért sebhelyekkel rakott hős katona, ezen kintő publicista, szilárd jellemű erényes polgár, ki soha a hatalomnak nem hízelt, ki magasztos polgári erényeivel mint Washington, Lafayette, s még kevesek, fényesen megezáfolta azon halvéleményt, mintha „a katona gépnél egyéb nem volna;“ ki rövid de mégis elég hosszú követi pályája alatt a francia nép szívében trónolt — az „új Franciaország érdekében többet tett a kamara padjain szerzett, mint hosszú, diós katonai pályáján nyert borostyánai által. Ő — kinek (mint az 1821. máj. 25-én tartott kamarai ülésben maga mondotta) „a restaurált királyság jácobinusi, és a legitimitás terroristáival kellett küzdenie, ki a kötl jácobinusait csak úgy gyűlölte, mint a gyillotine-it“ — a nemzeti jogok számára a béke küzdelmei között szellemi tuhyomóssága- és a jogos érdekek melletti szilárd elhatározottsága által színtoly fontos győzelmeket tudott kivívni, mint a csatamezőkön a lefolyt hadjáratok alatt.

Örömet elhisszük: hogy a nagy példának nagy követői lesznek. Es hiszszük azt is, hogy nines oly idő, ninesek sem oly kedvező, sem oly kedvezőtlen viszonyok a népek életében, melyek a jól értelmezett polgári kötelesség teljesítésére néve minden utat elzárhatnának.

Montesquieu a „becsületet“ mint a monarchia ösztönét; az „erényt“ mint köztársasági tulajdönt állítja föl. Hibás fogalom, mely szinte csak annyit tesz, hogy a monarchiában az erénynek több neveire, a becsületen kívül —

mely az erény eszméjében szintén befoglaltatik — semmi szükség. En az elmondottak alapján, a legjobb institutok mellett is, csak ott hiszek szabad, s lehetőleg boldog népet, melynél az „erény“ tuhyomó.

Tehát az „erény“, a polgári erény — de ennek nemesak emlegetése: az igének megtestesítése — ez idő szerinti földadatunk. Az európai népek családjában történelmi alapokon elfoglalt állásunkat compromittálnunk — azon nemzeti becsületet, melyet a nemzet európai életében 18—20 nemzedék többnyire fényes hadi és békeművei megalapítottak — megingatnunk nem szabad.

A negativitás sáncaiz mögött is van tér, melyen a hazafi munkássága, ha nem is közvetlen, de közvetett eredményeket mutathat föl; melyen a jövőt gyáván magunktól el nem lökjük, de inkább előkészítjük, a nélkül, hogy a sorompókat áthágva érdekeinket kockáztatnók.

A Kazinczy-ünnep, és az erdélyi Múzeum megalapítása oly nemzeti tények valának, melyekben egész világ tapsolt, a nemzeti magbbs foku életjeleit észlelte; a honfiak szelleme fölmagasztalva érezte magát, mert a tények a nemzeti becsület és méltóság önértetével egybehangzóak valának. De a nemzeti méltóság öntudata az összes nemzeti erők közremunkálását az összes nemzeti érdekek folytonosan igénybe veszi.

Helyzetünk anomáliája azt hozza magával, hogy midőn az épület megrongált alapjait ki nem javíthatjuk, ennek fedélzetét, melyen át hó és eső nyakunkra ne hulljon, kell tataroznunk. A jó fedél — elismert dolog — hogy a romlott falakat is az elemek dúlása ellen sokáig védi.

Fourier phalanstereiben a rózsá és tulipán mivelő kezeket is szükségessékné látja. Az ő tana szintegy a negativitás terén forog a pozitív társadalmi roszszak ellen. Es bizony mi is rózsákat a nemzeti kertben ez idő szerint nem ültethetünk; de igen — és kell is hogy ültessünk, habár gyenge hasznos fűszálakat.

A viszonyok lassu, de annyival biztosabb fejlődés után hatalommal törek előre. Semmi sem bizonyosabb, mint hogy ezeknek hatalma által az ellenszegülők elsodortnák. E részben a történelem lapjai tanúságtélesek. Vessünk egy pillantást az 5-ik és 19-dik század Romájára. Nekünk a polgárisult népek szintegy szellemi, mint anyagi concurrenciájában, valamint eddig voltunk, ugy ezután is tényezőknek kell maradnunk. Vagy végeképp elostunk, mert az idő válságos. De ez utolsó nem lehet — esküszöm: nem lesz.

A nélkül, hogy a történelmet meghazudtoljuk, nem tagadhatjuk, miként keblünket hagyományos szent emlékeink — azon küzdelmei- és szenvedéseiben nagy mult, mely az utódokra nem leverölég, mely fölmagasztalólag hat — dagasztják. Ezt töltünk senki sor néven nem veheti. Eppen ugy nem: a mint nem lehet hibáztatni a németet, mely a Tacitus korabeli „germanok“ra önelégülten tekint vissza, azoknak erejében keresvén jelene kárpótlását.

MARI.

Beszély, id. DUNAS után D. D.

II.

Az ujdón érkezett.
(Folytatás.)

Szivarral kínálták Zodomirezkyt, ő nyájasan fogadta, meggyújtá azt a hozzá legközelebb levő tiszt szivarján, s elkezdett vido-
ran időzni új bajtársával.

A beszéd a szent-pétersvári testőrség, és a vidéken tanyázó hadsereg tisztjeinek életéről folyt. Beszéltek Lengyelhonról, a nőkről, lovakról és vadászatról.

— Tüstént fog ön századához menni? — kérdé Belayef őrnagy, ki Zodomirezkyt gazdagnak tudta, s kívánta annak figyelmét a játékra vonni.

— Nem őrnagy ur, — felelt Zodomirezky külön köszöntve őt, ki hozzá a fennebbi szavakat intézte, — nem, én a meddig csak lehet kívánok önök közt maradni uraim.

Es ő e szót mindnyájunk felé fordulva mondá, általánosan köszöntve minket egy bájos mosolylyal. Ekkor folytatá:

— Szándékom van közelebb látni önök szolgálatát, és azt eltanulnom; önök tanítójá Ravenczky ur, kivel a telet tölttem szent Pétervárott, jó indulattal van irántam; megérkezésem előtt, s nyolcz nappal azután, hogy kinevezetésem megjött, ő előkészített számomra egy szállást közel az övéhez, az önök hegyének ormán. Nekem van ott jó kandalóm, melyre nézem igen szükséges, a mennyiben igen gyenge egészséggem van. Mindjárt megérkeznek lovaim, lovagolni fogok, az szenvedélyem; van pompás szakácsom, tühető könyvtárom, egy kisded kert, benne lövésztér rendezendek, és élni fogok ott csendesen mint egy remete, s boldogul mint egy király; ez az élet mely tetszik nekem, s melylyel álmodoztam sz. Pétervár minden gyönyörűreinek közepette is.

— Ah ah! ön gyakorolja a lövést pisztolylyal! — mondá Stamm különös hangnyomattal gunyoros mosoly kíséretében, melyet Zodomirezky feléje fordulván, megdöbbenve vett észre.

— Valóban szokásom minden reggel tizenkét golyót ellőni — felelt Zodomirezky. Aztán fél percznyi hallgatás után elfordult Stammtól.

— Ezen foglalkozás ugy tetszik önre nézve igen terhelő lehet, — mondá Stamm, oly hangon, melyben a felindulásnak semmi nyoma sem látszott. En felfogom azoknak czélját, kik gyakorolják a puskát, hogy jól löjjenek a vadászaton, de löni tanulni pisztolylyal, en azt nem tartom szükségesnek.

Zodomirezky érzé, hogy e perczben Stamm állást foglalt, melyből őt nyugtalanítsa. Viselte élénkebb lön, s rendszerint halvány arczaiz hirtelen láng borította.

Másodszor fordult Stamm felé, és szóla csendesen, de szilárd hangon.

— Ugy hiszem uram önnek nines igaza, midőn azt állítja, hogy a pisztolygyakorlattal az idő el van vesztve; a mi városégi életünkben gyakran egyegy oktalán szó párba okál szolgál a bajtársak közt; ez esetben az a ki jó lövéséről ismeretes, bizonyos tartózkodásra kényszeríti a fecsegőket, kik abban gyönyörködnek, hogy hasztalan kérdéseket tegyenek fel.

— Oh ez nem mindig igaz kapitány. A párbaiban, mint minden más dologban e világon számítani kell a véletlen kockájára, mindenesetre én előbbi véleményem mellett maradok, és azt álloim, hogy egy mivel embernek nines szüksége oly nagy elővigyázatra.

— Es miért mind ez? — kérdé Zodomirezky korábbi halványosságába, vagyis szokott színébe visszaesve.

— Azonnal meg fogom önnek magyarázni, — felelt Stamm: — szokott ön kártyán játszani kapitány?

— S mi czélja e kérdésnek? — Oh valóban az felesleges, azonban

igyekezni fogok védokaimat oly tisztán kifejteni, hogy az egész világ felfoghassa. Mindenkij tudja, hogy vannak a játékok között igen kedves képességű emberek, de rosz szokásuk, hogy segítség a szerencsét az ügyes kártyaasztás, vagy a finomul kiszámított emelés által. Egy szóval én azt hiszem: bizonyosnak lenni abban, hogy a király kijön a kártyán, vagy biztosnak lenni lövésünkben, tökéletesen egyre megy; az egyedüli különbség itt csak az, hogy első esetben, az illető, szomszédjának pénzt rabolja el, az utóbbiban életét.

Aztán folytatá mitsem változtatva észrevételeink goromba módján:

— En azonban ezt nemesak önre értem kapitány ur, én általánosságban beszélek.

— Ön igen messze megy tiszt ur, — kiálta Zodomirezky, — következőleg én felfogom kérni Stefanovics Alexis kapitányt, hogy határozzon önnel ezen ügy felett.

Aztán felém fordulva s kezét nyujtva mondá:

— Ön nem fogja tölem megtagadni a szívességet nemde?

— Legyen kapitány! — felelt élénken Stamm — de ne hisse az elmagával, hogy én önnek a bizonyosság előnyét engedem! ön mindennap gyakorolja magát, ön maga mondá az imént, míg én soha máskor pisztolyhoz nem nyulok, csak mikor verekszem. Azon leszünk, hogy a kockát kiegyenlitsük. Várni fogom Stefanovics Alexis.

Aztán elvesztvén utolsó rubelét is, felkelt és házigazdánkhoz intézte szavait, így szóla:

— A viszontlátásig Mikaelovich Andrej; hogy tures hely legyen ön asztalánál, én az ezredeshez megyek ebédre.

Es e szavak után Stamm távozott, senki sem lévén képes őt visszatartóztatni.

Ezen egész vetélkedés alatt mely hallgatagság uralkodott; ennek vagy annak állani részére... ki volt a megsértett vagy a sértő...?

Csak miután Stamm eltávozott, szólalt fel az öreg Pravdine kapitány mindnyájunkhoz intézve szavát.

— Uraim! lehetlen, hogy őket verekedni engedjük.

Zodomirezky nyájasan a szóló karjaira tette kezét.

— Engedje ön kapitány azon észrevételt tennem — mondá annak — hogy én önök közt az vagyok mit ujnak szoktak nevezni; engem még nem ismernek az ezrednél, még nem állottam ki semmi tüzpórbát, tehát reám nézve lehetlen, hogy e pórpatrivert elenyészní engedjem elégtétel nélkül. A bántalom nagy, s én azt teljesleg érzem. Valóban nem tudom mit vétettem ezen uraságunk, de a mint itt kinyilatkoztatá, a dolog ott áll, hogy ő velem vivni akar. Könyörgök ne foszszuk meg őt az elégtételtől, s mintán ez a legelső alkalom, mely kínálkozik arra nézve, hogy neki kedvét tölthessem, engedjék önök, hogy ezt megragadhassam.

— Stamm szerelmes Ravenczky asszony-ságba, — mondá Naletoff zászlótartó, ki Stamm ellenében szerencsével játszott; — a nő nem viszonzá, sőt Zodomirezky urral álmodozik, és Stamm féltékeny; im ez oka, ha nem mentesgő ingerültségének. Az lehetlen, hogy valaki másba akadjon, csupán azért, hogy ez elébe lön léptetve. Mindenesetre Isten védje önt kapitány — folytatá Zodomirezkyhoz fordulva.

— Az lehetséges, sőt valószínű, hogy Ravenczky asszony-ság jó akaratall viseltetik iránymban — felelt Zodomirezky — én az ő férjével mindig jó viszonyban voltam, mindkettőt régóta személyesen ismerem, és minden körülmények között igyekeztem bebizonyítani, hogy jó barátok vagyunk. Egyébiránt én szerencsésnek érzem magam ez esemény által, bármi legyen annak következménye, mivel annak köszönhetem uraim az önök rokonszenveről meggyőződésemet, köszönöm mindnyájoknak a nemesszívűséget, s önök kíváncsólág is kedves kapitányom — folytatá kezét Pravdinnak nyujtva.

(Folytatjuk.)

és parlament elfogadott. Ezen emlékiratairól: S. Techio, G. Bonollo, G. d'Onigo, A. Cavallo és A. Meneabini.

Turin, márcz. 29. A „Gazetta uff. del Regno“ közli a Savoya és Nizza bekelezésére vonatkozó szard-francia egyezményt 8 pontban: 1. cz. szól az átengedésről, mely azonban a népakarattal szemben semmi kényszerítést meg nem enged; 2. cz. szól a semleges tartományokról; 3. cz. a határrendezés bizottság felállításáról; 4. cz. az államadóságot s Szardínia más szerződési kötelezettségeit tárgyalja, mely szerint a Mont-Cenis átfurását maga kívánja végrehajtani; 5. cz. biztosítja a katonák és tisztviselők jogait; 6. cz. szól a polg. jogokról; 7. cs. az átengedést a parlament jóváhagyásától függesszi föl; 8. cz. szól az egyezményi okmány kicseréléséről. A határszabályozó bizottság már elutazott Párisba. A Marokkóba küldött gőzösök visszahívó parancsot kaptak.

— Bécs, márcz. 26. A „B. H. Ztg.“ írja: Ugylátszik, a kormány legközelebb kapott indítások következtében nem vonja többé kétségbe, hogy már legközelebb új harezias bonyodalmakra van kitéve, s ennél fogva kénytelennek érzi magát, úgy pénzübeli, mint katonai tekintetben is megfelelő előkészületeket tenni. Egyelőre a vadászászlóaljok harmadik osztályai alakítottak, (?) s a Pó mellett figyelő-hadtest fogna felállítani. Ezenkívül a Veneciában fekvő csapatok erősíteni fognak a jövő hónap folytán, s a déli vaspálya igazgatósága oda utasította, hogy ápril hó közepéig lássa el magát elégséges szállítóeszközökkel, tekintélyes számú csapatok Triesztbe szállítására. A Nabresina és Casarta közli vasutvonal elkészítésén éjjel-nappal szakadatlanul dolgoznak. Az építés-kezelő bizottságnak katonai munkások adatait rendelkezése alá. Ezen vaspálya már a jövő hónapban kész fogna lenni katonaszállításra. Ezek szerint ugylátszik, arra nem lehet számot tartani hogy Ausztria önszántából lemondana Veneciáról, és valóban olyasmit hallani, hogy a kormány határozottan fölletta magában olaszországi birtokait minden erejével védelmezni.

— A „Spener. Ztg.“ egy közleménye szerint, mely a félhivatalos „Preuss. Ztg.“-ba is átmént, Poroszország, ha a szövetségi hadialkotmány reformját illető indítvány elvetténél, azt szándékozik kinyilatkoztatni: hogy háboru esetére hadseregeit nem fogja egy szövetségi fővezérnek alárendelni.

— A Krakóban megjelent „Czas“ újra nagyszámú befogatásokról értesít Kiewben, Charkowban és Kazanban. „Ha, ugymond, az Ukrainából érkezett hírekben megbízhatunk, az orosz birodalomnak mostanság déli tartományait kőpező vidékeken az újabb befogatások sokkal nagyobb mértékben történtek, mint az idevágó utóbbi közlésekből következtethető volt. A befogatások színtere alkalmassal fel egész Moszkváig terjed, s a befogottak között nemcsak orosz nők, hanem nagy-oroszországiak is vannak, jóllehet amaz előbbieik száma tetemesen túlnyomó és Charkowban a legnagyobb. Nemcsak tanuló ifjak, hanem hivatalnokok s katonák is találkoznak a befogottak között. Némely kormányközlések úgy vélekednek, hogy a felföldözött szövetség terjedelme s végcélja tekintetében közel jár az 1825-diki összeesküvéshez; jobban értesültek azonban azt állítják, hogy összeesküvésről vagy titkos szövetségről az egész dologban szó sem lehet; hogy nem volt egyéb a dologban, mint hogy egybegyűlekeztek, s az éppen fennforgó irodalmi vagy politikai kérdéseket megbeszéltek, az orosz rendőrség azonban mohón kapott az alkalmon, hogy saját érdekében ezen ügynek más színezetet, más jellemet kölcsönözzön.

— Milos fejedelem 24-dikén éjjeltájban életveszélyben forgott; sikerült mégis őt megmenteni. 25-dikén délután magához hivatva Mihály herceget, a szenátorokat, a metropolitát s a Konstantinápolyba szánt követtség tagjait, s felolvastatta előttük az utasítást, s a portának átnyújtandó kérvényt. A kérvény főpontjai: a fejedelmi örökösödési-törvény elismerése, a Szerbiában élő törökök eltávolítása az 1830-iki s 1833-diki fermánok határozataihoz képest, s teljes átalakítása az 1838-iki usztavnak. A fejedelem elfogadta Philipovics igazságügyi miniszter lemondását, nem különben Matics oktatásügyi miniszterét is, kinek irányában, hallomás szerint, oda is nyilatkozott, hogy szolgálataira ezentúl éppen semmi szüksége sincs.

— Ujabbak. — Bern, ápril 2. Ide érkezett hítelek tudósítás szerint a hatalmasságok egy collectiv-jegyzékben fognak Franciaországnál Svájc igaz joga mellett közbejárulni.

— Páris, ápril 2. A touloni hajóhad kivitorlázott és utját Olaszország felé vevé.

— Párisból írják: „Az Anglia s Franciaország közötti feszültség nagy s Persigny gróf a távirat által ide hivatott, A „Constitutionnel“ márcz. 31-ről csakugyan egy meglehetősen békülékeny cikket hoz. A császár, ugymond, minden kitalálható megtehet az angol-francia szövetség érdekében, amelynek felbomlása jeladás lenne új harcra s újabb véres eseményekre. A szövetség oly szűkösséggel alakszik a viszonyok természetében, hogy részbeni szakadása nem lenne elég erős annak szétrömlésére.

— A „M. Post“ párisi levelezője írja: Ha megvalósul a Spanyolország és Marokkó közötti békekötés híre, a spanyol hadi sereg színe nemsokára ismét Európában leend. Izabella királynőnek nagy kedve volna a pápának segítyt küldeni, s nem lenne csoda, ha a toledói érsek befolyása győzne s végre is egy spanyol hadcsapat menne a sz. atyának segítségére.

— Az excommunication kihirdetését a Rómában márcz. 19. történt mozgalmak siettetették. Mint a „N. Pr. Ztg.“-nak Rómából írják, valódi összeesküvésnek jutottak ott nyomára, mely általános lázadást akar szítani. Már ideiglenes kormány is volt kinevezve. A pápai kormány erről irrott bizonyítékokat bír.

— Párisban egy térkép jelent meg e cím alatt: „Europe de 1760 á 1860, carte figurative et chronologique des acquisitions et mutations territoriales faites par les cinq grandes puissances.“ E térképnek célja megcáfolni a Franciaország nagy-avagyása ellen emelt vádakát és megmutatni, hogy míg a többi hatalmak egy évszázad óta meggyöngyöztek, Franciaország területe ma is az, mi 1760-ban volt. Anglia azóta megkapta Máltát, a jóniai szigeteket és Helgolandot; Ausztria Bukovinát, Gácsországot, Velencét, Isztriát, Dalmáciát és Krakkót; Poroszország Posent, Danzigot, Szászországot, Rügént, a rajnai tartományok nagy részét és Hohenzollern; Oroszország Finnlandot, Kurlandot, Liewlandot, Litvániát, Lengyelországot, Bessarabiát, Tauriát és a kaukázusi országot. A mi a gyarmatokat illeti, azokat nagyrészt Anglia vette el Franciaországtól.

Bécsi hírek. — Április 4-én: Nemzeti köles 78.30. pft. — Metalliques 5 pntes 68.30. — Urbéri papírok: magyar 71.87. — Erdélyi 68. — Bankrészevény 868. Korona 18 12. Cs. k. arany 6.40. Ezüst 31.25.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(922)

Határozat.

(1—3)

A kolozsvári cs. k. kerületi törvényszék ezennel közteszi, hogy az örökségileg érdekeltek folyamodása következtében a gróf Bánffy József hagyatékai tömegéhez tartozó, a kolozsvári határban lévő, határvidéki, hat rud föld 480 o. frt felemelt becsárban, a jegyzőkönyvileg feladott és törvényesen helyben hagyott árverési feltételek mellett a többet igérőknek el fog adatni, mire nézve 1860. apr. 30-dika tüzetik ki, midőn is d. e. 10 órakor e hivatalnál az árverés meg fog kezdetni.

A vásárlásra hajlandók azon megjegyzéssel értesítetnek, hogy addig is az árverési feltételeket itt megtekinthetik, s hogy minden résztvevőt a becsár 10%-át tartozik vadium gyanánt előbb letenni.

Kolozsvárt, márcz. 29-én, 1860.

A cs. k. kerületi törvényszék tanácsából

(916)

Hirdetmény.

(2—3)

A tordai tagosítás további tárgyalása érdekében, ápril hó 10-kén d. e. 8 órakor közbirtokosi gyűlés fog tartatni, a városi tanczteremben: melyre személyesen értesítendő helybeli birtokosokon kívül, minden Tordára bebirók meghívotnak.

Torda, márcz. 29-én, 1860.

A városi előljárásság által.

NEM HIVATALOS.

(868)

Angol szabadalmas

(4—4)

KÖSZVÉNYGYOLCS

mindennemű fájdalom ellen,

mint: köszvény, rheumatismus (tagnyílás, keresztcsont fájás,) orbáncz, mindennemű görcs kézben, lábban, s különösen vér-ér-dag, főbeli köszvény, podagra, tagdagadás, ficzamosás, oldalnyílás esetében biztos eredménnyel egyetlen gyors és valóban hatályos segítő szer.

Ezen Európa minden államaiban körülbelül 12 év óta ismert angol szabadalmas kir. bajor és kir. württembergi engedéllyel ellátott köszvénygyolcs mázós felével illesztendő (még pedig az egész darab) a szenvedő tagra. A felillesztés előtt a mázós oldal lágyemeleg vízzel megnedvesítendő s néhány percig a kemence előtt tartandó, hogy az a testre felfragadjon. Az nem nagy semmi foltot vagy nyomot maga után, eleinte némi mardosó fájdalmat okozand ugyan, de nem kell levenni, míg az magától le nem válik, s a fájdalom egészen meg nem szűnt. Ha a testrésznél az izület kívánja, ehez képest a gyolcs ollóval bemetszendő, hogy az a test mozdulatai közben a megfeszülés miatt ne legyen alkalmatlan. Rheumaticus főfájásoknál (mint egyetlen elismert, általános szer) a hajlat lehetőleg vissza kell simítani; s szeletenként feltenni, épp úgy a nyakszirtnél is a fülek mögött, s ez teendő a fulzugásnál is.

Minden csomag helyt Budán 1 ft p. p. vagy 20 ezüst garas porosz árfolyam szerint vagy 1/2 amer. dollár, vagy két angol schilling, avagy 3 francia frank.

Kivonat a „Pester Lloyd“ 1855. apr. 15-diki 88-dik számából.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara jelentése

A központi bizottsághoz Bécsben

Kerületének részvételéről a párisi gazdasági és iparműkiállításban — XII. osztály.

Weber Károly (azé May Emil, Buda, Krisztinaváros) küldött két darabot az ő kiváltságos köszvénygyolcsából, a melyet tíz év óta készít. A meglepő gyógyhatású köszvényes és rheumaticus bajokban ezen készítménynek Európa minden államaiban nagy elterjedést szerzett.

Kapható: Kolozsvárt csupán csak Wolff J. gyógyszerárban, Tordán: Wolff Gábor gyógyszerárban, Brassóban: Jekeli Ferd. gyógyszer., Szébenben: Schneider F. J. szépmű-kereskedésében, Bukarestben: Deutsch Adolf kereskedésében, Temesvárt: Kraul János keresk., Aradon: Probst F. J. keresk., Beszterczen: Dietrich és Fleischer keresk., Pesten: J. S. dísz- és műbenkereskedésében.

(917)

Előfizetési felhívás

(3—3)

„HÁROMSZÉK“ című

erdélyi szépirodalmi évkönyv s naptár I-ső évi folyamára 1861-re.

Megjelenik 1860. június végén 12 ivnyi tartalommal. diszkötésben, finum velin papíron. Előfizetési ár: 80 kr; bolti ára 1 frt 25 kr leend. Hirdetések minden nemei (egész lap 4 frt, fél lap 2 frttal) felvételnek s legnagyobb terjesztésre számolhatnak. Az előfizetési pénzeket 1860. ápril végéig bérmentve kéri.

Khern Ede

Brassó, 517. Erdély.

Gyűjtők tiz után egy példányt nyerne.

(923)

Eladó gabona.

(1—1)

Szász-Sebes és Szeredahely között fekvő Drassó helységében 500 veka elegybúza, 2000 veka rozs, és 2000 veka törökbuza eladandó. — A megvenni szándékozó, értekezhetik helyt Drassón a számtartói irodában.

(908)

Felszólítás.

(3—3)

Mohaupt Katalin, néhai Mohaupt Fülöp tűzér-raktári szolgáknéja, a 3-dik számú raktárban Kamenieczen Pétervárad mellett, ezennel kéri, tudatná holtartózkodási helyét nagynénjével Stifter Ámáliával született Mohaupt, s ennek férjével Stifter Adalbert cs. k. iskolatanácsossal Linzben a Felső-Ausztriában.

(853)

STEIN JÁNOS-nál Kolozsvárt kapható:

HORVÁTH M.

MAGYARORSZÁG TÖRTÉNETE,

ujjonnan átdolgozta Dr. Hatvani Mihály, az összes munka 4 kötet, a megjelent 2 első kötet ára 4 ujt.

ETEL LAKA,

vagyis Atilla hun király birodalmi székhelye, történelmi vizsgálat, írta Révész Imre, ára 60 kr.

HARTLEBEN

OLVASÓ-TÁRA,

legújabb külföldi regények és utirajzok gyűjteménye, egy egy füzet ára 25 uj kr, eddig megjelent DUMAS S. utazása a Kaukázusban. 4 kötet ára 2 uj frt, KOCK P. CHERAMI a párisi kalandor 3 kötet 1 frt 50 kr. MÜHLBACH, NAPOLEON fénykora, 1-ső kötet.

KORDALOK,

írta Zajzoni, harmadik bővített kiadás ára füzve 1 forint 20 uj kr.

GOETHE FAUST

magyarra fordította Nagy István, ára füzve 2 ft 50 kr., veres vászonba kötve aranyozva 3 ft 50 kr uj pénzben.

Az országos tanács és országgyűlések története.

1445—1452-ig, előadta Knauz Nándor, ára 1 frt 20 kr uj p.

TELEMACH, ULYSSES FIÁNAK KALANDJAI,

dr. Lewis L.-től, francia- magyar utasítással a francia nyelvtanuláshoz Jacotot-féle módszer után, ára 50 kr uj p.